

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2394

гр. София, 02.04.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в закрито заседание на 02.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

като разгледа дело номер **3194** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 2 АПК, вр. чл. 65 ал.4 от Закона за общинската собственост.

Образувано е по искане на Р. С. К. за спиране изпълнението на заповед № РВР 21-РД66-5/10.2.2021 г. на кмета на Столична община, район „В.“, с която е разпоредено пренастаняване на семейството ѝ в по-малко жилище.

Молителката твърди, че в обжалваната заповед липсват мотиви, като устно ѝ е било обяснено, че жилището се явява прекомерно за нуждите на семейството ѝ, състоящо се от нея и непълнолетното ѝ дете. При постановяването на заповедта не е било взето предвид, че е била в процедура по сключване на граждански брак, който вече е сключен, поради което и семейството ѝ е станало по-голямо. В заповедта не е посочено правното основание за издаването, нито дали подлежи на обжалване, както и дали обжалването спира изпълнението ѝ. Не излага конкретни твърдения относно допуснатото предварително изпълнение.

Ответникът – Столична община, район В., оспорва искането за спиране. Твърди, че жалбата е просрочена. Предварителното изпълнение е допуснато по силата на закона. В компетентност на съда е да прецени дали е засегнат частния интерес, като в процесния случай това не е така – предоставено е друго жилище, достатъчно голямо за жилищните нужди на жалбоподателката. Тя иска единствено повече комфорт, но не е налице увреждане. Следва да се отчете и интересът на чакащите за настаняване граждани.

По допустимостта.

Съдът намира, че искането за спиране е подадено в срок. Видно от заповедта, в нея не е указано пред кой орган и в какъв срок може да подаде жалба; не е посочено, че заповедта подлежи на предварително изпълнение, както и в какъв срок може да се поиска спиране. Ето защо и по арг. от чл. 140, ал. 1 АПК следва да се приеме, че подаденото на 29.3.2021 г. искане за спиране предварителното изпълнение е в срок,

въпреки, че на 9.3.2021 г. жалбоподателката е била уведомена за заповедта.

Отделен е и въпросът, че така издаденият акт се съобщава съгласно чл. 61 АПК, по реда на чл. 18 а АПК. В последната норма не е предвидено съобщаване на акта по първия начин - при отказ. Съобщението, на основание чл. 18а, ал. 7 АПК, може да се извърши чрез устно уведомяване, при наличието на разпореждане на административния орган или на съда. В процесния случай не се установява такова. Аргумент в насока на извода, че не е налице редовно връчване е и това, че ответникът повторно е извършил уведомяване /като връчването е извършено на 29.3.2021 г./.

Подадена е от лице с правен интерес от оспорването, поради което следва да се приеме, че е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

По същество.

Съгласно чл. 65 ал.4 от ЗОС обжалването не спира изпълнението на заповедта, освен ако съдът разпорежи друго. Ето защо, приложение следва да намери чл. 166 ал.4 вр. ал.2 от АПК. Допуснатото предварително изпълнение по силата на отделен закон – чл. 65 ал.4 от ЗОС, подлежи на съдебен контрол и може да бъде спряно от съда по искане на оспорващия, ако то би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда.

В случая се установява, че между страните по делото е съществувало наемно правоотношение, възникнало на основание договор за наем от 2018 г. Към тази дата жалбоподателката е представила документи, че е очаквала дете, но не е последвало раждане. Същевременно обаче, след постановяване на оспорения акт, на 31.3.2021 г. жалбоподателката е сключила граждански брак /видно от удостоверение от 31.3.2021 г./, поради което броят на членовете на семейството е нараснал на трима – така, както е било прието към датата на сключване на договора за наем от 2018 г.

С оглед на така установеното съдът намира, че искането е основателно. По арг. от чл. 142, ал. 2 АПК следва да се вземат предвид новонастъпилият факт на сключване на граждански брак и съответно - увеличаване семейството на жалбоподателката. Ето защо и предвид увеличеното семейство може да се направи извод за наличието на предпоставките на чл. 166, ал. 2 АПК, а именно – значителна или трудно поправима вреда за жалбоподателя, ако би било допуснато предварително изпълнение. С преместването на нея и семейството ѝ в по-малко жилище, състоящо се от стая, дневна и кухня, биха се създали неудобства при съвместното обитаване /доколкото жилището е само с една спалня/. Следва да се има предвид, че в предходното жилище, което е с две спални, тя е пребивавала значителен период от време /от 1987 г., видно от заповед за настаняване/, което също би било свързано със значителни и трудно възвратими разходи както за преместване, така и при настаняване в новото жилище. Ето защо съдът намира, че следва да се спре допуснатото предварително изпълнение до разрешаване на спора относно законосъобразността на процесната, оспорена вече, заповед.

Водим от горното съдът

О П Р Е Д Е Л И :

СПИРА, по искането на Р. С. К., ЕГН [ЕГН], предварителното изпълнение на заповед № РВР 21- РД66-5/10.2.2021 г. на кмета на Столична община, район „В.“.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС в 7-дневен срок от

съобщението.

Препис от определението да се изпрати на страните.

С ъ д и я :